

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . K 26.—
za en mesec 2:20—
za Nemčijo cesarstvo . . 29—
za ostalo inozemstvo . . 35—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . K 24.—
za en mesec 2—
V upravi prejema mesečno . . 1:70

Sobotn. izdaja:

Za celo let 7—
za Nemčijo cesarstvo . . 8—
za ostalo inozemstvo . . 12—

SLOVENEC

KUT Uredništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona štev. 74 —

Političen list za slovenski narod.

Inserati:

Enostolpna petitrsta (72 mm):
za enkrat po 15—
za dvakrat 18—
za trikrat 20—
za večkrat primorov popust.

Perščna označila, zaključek, znamka itd.:
enostolpna petitrsta po 18 vin.

Poslano:

enostolpna petitrsta po 30 vin.
izhaja vsak dan, izvenčni redelje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vokni red.

Današnja številka obsega 6 strani.

Pred koncem druge balkanske vojske.

Carigrad, 16. septembra. Bulgarski delegati so se že odpovedali Lozengradu. Pričakuje se, da Bulgarija prizna Turčiji tudi Dimotiko. Jutri se po vsej priliki vprašanje meje definitivno uredi. Tako se v kratkem konča zadnja faza druge balkanske vojske.

Pred kajasko-japonsko vojsko?

Bruselj, 15. septembra. Iz Šanghaja poročajo, da je izbruh vojne med Japonsko in Kitajsko le še vprašanje kratkih dni. Na Japonskem je razburjenost tako velika, da se ljudske strasti tudi z zadoščenjem iz Pekinga ne bodo dale potolažiti. Tudi nekatere zpadno-nemške veletrgovine so bile posvarjene, naj vprito povečane japonske bojevitosti ne prevzamejo dalekosežnih obveznosti.

Newyork, 15. septembra. »Sun« poroča iz Šanghaja: V Nankingu je ljudstvo zopet napadlo štiri Japonce, ko so zapuščali konzulat. En Japonec je ubit. Konzulati v Nankingu so nujno zahtevali vojaško varstvo. V Šanghaju je večina Japoncev zbežala v japonski in ruski konzulat.

Peterburg, 15. septembra. Iz Irkutska javljajo, da je na sibirski in južnomandžurski železnici ves blagovni promet zaradi vojaških transportov ustavljen. Oficijozno izjavljajo, da se čete prevažajo zaradi manevrov.

Peking, 15. septembra. Japonska vlada zahteva še, da kitajska vlada odpokliče generala Čangsuna iz Nan-

kinga.

Pariz, 15. septembra. Pariški »Herald« brzojavlja iz Tokija: Japonski vojni minister je ukazal, da se vpo- klicanje rezervnikov pod orožje mora nadaljevati, dasi je Kitajska odnehalata.

Tokio, 16. septembra. Dve japonski križarji sta odpluli proti Nankingu. Pri Kvangčensu-u je pričelo med Kitajci in Japonci do spopada. Japonske čete so napravile mir.

Hrvatsko vprašanje.

Zagreb, 16. septembra. Kraljevi komisar baron Skerlecz je odpotoval v Budimpešto, da z merodajnimi krogki konferira glede razpleta hrvatske kri-

ze. Kakor se zagotavlja, so tozadenva pogajanja ugodno potekla.

Poizkušen atentat na slovensko posesti.

Maribor, 15. septembra 1913.

Na okoliški šoli Krčevina-Lajteršperg se dogajajo zadnji čas slučajci, ki so popolnoma podobni turško - ogrskim razmeram. Vrste se škandali, kot jih še nismo doživelj. Nadučitelj, renegat Tomaž Wernitznigg, varovanec Schulvercina, član Volksrata in politični varovanec c. kr. okrajnega šolskega sveta in njega načelnika pl. Weissa, hoče uničiti tamošnjo slovensko šolo.

Do nedolgo tega je bila krčevinsko-lajteršperška šola utrakovistična ali pravzaprav slovenska. To pa je Nemci in nemškutarje silno bodlo. Tako dolgo so rovarili, da so dobili nemške paralelke. In sedaj se je začela gonja, gonja na življenje in smrt zoper slovensko šolo. Najprvo so jo hoteli prestaviti nekam proti Pesnici bližu Dervuškove opekarne, da bi ne imela dovolj otrok. Ko so se temu Slovenci pod vodstvom S. K. Z. odločno uprli, je šola ostala v starih prostorih. Reklo se je, da bodo nemške paralelke prestavljene proč v neko novo stavbo. A tudi to se ni zgodilo. Letos se je k dosedanjem šoli prizidala nova stavba, in sicer zadaj na dvorišču stare šole. Določeno je bilo, da pride v te prostore nemška šola, slovenski razredi pa ostanejo v dosedanjih prostorih. A zgodilo se je drugače. Čez noč je v soboto bila slovenska šola deložirana, vržena na dvorišče in to menda na povelje renegata Wernitznigga. Vse vun, kar spada k slovenski šoli! In ko se je nato v nedeljo, dne 14. t. m., in v ponedeljek, dne 15. t. m., vršilo zapisanje otrok, slovenski starši niso bili o tej protipostavnji izprenembi poučeni. Za nemško šolo se je vpisovalo v prostorih nekdanke slovenske šole, dočim je bilo vpisovanje slovenskih otrok zadaj na dvoriščem poslopju, česar slovenski starši niso znali.

Wernitzniggov namen je bil jasen: Vsi starši bodo pripeljali svoje otroke v nemško šolo, tam se jih bo vpisalo in slovenska šola bo ostala brez otrok. Eksistenza slovenske šole bi bila s tem gotovo uničena, Wernitznigg, Volksrat, okrajni in krajni šolski svet, Schäffer, Pessl in pl. Weiss bi svoj namen dosegli.

Že so starši v ponedeljek zgodaj v jutro vodili svoje otroke v šolo. Že je Wernitznigg čakal na svoj plen, kakor roparski jastreb na piše, že si je mél veselo roke, češ, sedaj sem uničil predmestno okoliško

slovensko šolo, sedaj je vaš napor, Slovenci, zamen. Res, če bi se bili starši puстили sami, bi mnogi neučni viničarji verjeli sladkim besedam nemškatarskih agitatorjev in bi dali vpisati svojo deco v nemško Wernitzniggovo mučilnico. A k sreči je bila Slovenska kmečka zveza po nekaterih starših opozorjena na pretečo nevarnost in je takoj poslala nekaj svojih ljudi na lice mesta, da pojasnijo slovenskim staršem, kam se jim je obrniti. Med temi odposlanci sta bili tudi dve korajžni slovenski gospodični. Ti dve sta nedaleč od šole pripovedovali — bilo je med pol 8. in 8. uro — kje se vpisujejo slovenski otroci in kje je vhod v dotično sobo; kar prileti na ulico ves razjarjen in razgret od svete nemške jeze nadučitelj renegat Wernitznigg. Kar nad obe mirno stoeči Slovenki ga vodi njegova »pravična« jeza. V svojem odurnem tevtonskem tonu je začel vptiti, kričati in tuliti kot kak divjak nad mirnima dekleto. Kričal je, naj se takoj poberta proč, naj zapustita to »sveto« mesto, da ju bo dal zapreti, da bo šel po župana in policajca itd. A hudo jo je skupil! Slovenki nista hoteli oditi, smeiali sta se divjaku porogljivo in mu dale v odgovor par taku vročih, da so jo g. Wernitznigg odkurili. Navzoči starši so majali z glavami in dejali: »Ne, k takemu divjaku in neotesancu mi svojih otrok ne damo v šolo. In mnogi, ki bi se sicer vpisali v nemško, so dali svoje otroke vpisati v slovensko šolo.

Obe Slovenki sta korajžno, kljub Wernitzniggovim grožnjam in neolikanim pretnjam, korakali pred šolo po Kokšinevem drevoredu gor in dol. Še parkrat so se odpre duri šole in pokazala se je jezična postava renegata Wernitznigga, a Slovenki kljub njegovemu vpitju nista zapustili svojega pozorišča. In tudi potem, ko je Wernitznigg naročal na cesti nekemu možakarju: »Diese zwei Damen agitieren für die windische Schule, gehen sie den Bürgermeister und Gemeindedienner holen,« tudi tedaj naši Slovenki še nista izginili.

Predrznost, neotesanost in zbesnelost Wernitznigga je znak posebljenega renegatstva. Tako divjega »olikanca« še nismo videli. Tako je torej pri nas v Avstriji: kar čez noč se vrže slovenska šola iz svojih prostorov, starši se o novem lokalu ne obveste z namenom, da se njihovi otroci polové v nemško šolo; tako naj se naša stará last, slovenska šola, uniči, samo vsled želje nemškutarjev! In če se najdejo dobrí ljudje, ki staršem pravilno svetujejo, pa si dovoljuje v svoji nemški olikni nadučitelj take nesramnosti! C. kr. oblasti, kje ste? Ali naj bo slovenska deca brez šole, brez pouka na ljubo Volksratu in Schulvereinu?

Med potjo so sklenile, da bo bolj varno, ako gredo naprej h glavarjevi ženi ter jo, kakor je svetovala Vikta, pridobe z darovi.

Prišle so na dvorišče, koder so, kot po navadi, hodili stražniki, čakali kmetje in Judje.

Ko so kmetje zagledali pet nosečih žensk, so si takoj mislili, da prihajajo z veliko prošnjo, a eden izmed njih je povedal Vikti, da je glavar doma ter jo vprašal:

»S kakšno prošnjo pa ve?«
»E, to je naša babja stvar...« in

pustila je druge in svoj jerbas na dvorišču, sama je pa šla v kuhinjo pozvedovati.

Kmalu se je vrnila in zašepetal drugim:

»Naša je pri njem v službi, pojdimo v kuhinjo.«

Služkinja je bilo oblečena po mestno in na vprašanje, kakšna je glavarica, je odgovorila:

»Ni hudobna ženska, četudi je Mosalka, samo skopa je.«

»Hm... ali ima otroke?«

»Celo krdele, petero jih je in kriče, da ušeja bole, zdaj hodi pa s šestim.«

»Mora biti skopa, ako jih mora toliko preživeti in vzgojiti.« je spregovorila ena izmed žensk.

In starši so prihajali z otroci. Oni dve gospodični pa svojega hvaležnega dela nista več vršili sami, ampak pridružil se jima je še nek Slovenec. Sedaj se je videla vsa Wernitzniggova korajža v pravi luč! Ko je videl, da imata Slovenki — »die Damen« — spremļevalca, si ni več upal na svitlo, v šoli je sikal od jeze. A pač, pokazal se je še, in sicer, ko se je nehalo zapisovanje. Poslal je dva mlada človeka — biciklista — za našimi, ki so se vračali v mesto. Kakor da bi se nemškutarji bali za življenje Slovencev, spremļiali so slovensko trojico po vseh ulicah, kjer so le-ti sli. In še pred hišami, kjer so se naši mudili, so čakali, V mestu se jim je potem pridružil še tretji in tako je šlo naprej. Vemo, kaj bi ti ljudje radi, a ne bodo nas! Paša nemškatarski — Wernitznigg — ne razburjaj se! Slovenska šola je bila, ko tebe ni bilo tukaj in bo še ostala! Zavednost naših okoliških staršev nam je porok za to. Naša organizacija si je vzgojila več vrlih slovenskih rodbin, katere širijo narodno zavest. Povemo vam: Ugnati se ne damo, če se Wernitznigg in vsi njegovi še desetkrat bolj penijo od jeze.

LETOŠNJE VELIKE VAJE.

Tabor, 15. septembra. Današnji dan je bil zato presenetljiv, ker so vajo predčasno končali. Zmagala je Auffenbergova stranka. Po prekinjeni vaji se je ukazala nova vaja in sicer napad dveh armad proti sovražniku, ki se markira. Čete, ki se nahajajo v manverskem ozemljju, bodo tvorile štiri armade; dve bosta predstavljali napadalca, dve pa sovražnika. Višje poveljstvo za ofenzivo določenih armad prevzame prestolonaslednik nadvojvoda France Ferdinand sam, načelnik njegovega generalnega štaba bo načelnik generalnega inspektorja vse oborožene sile in je hotel zato prvo priliko izrabiti, da sam vodi pri vajah del zbrane armade. Odtrobili bodo vaje najbrže dne 17. t. m. opoldne.

Praga, 15. septembra. »Bohemia« poroča: Trdi se, da namerava po končanih vajah general pehote pl. Auffenberg stopiti v pokoj. Nadalje se govori, da namerava tudi načelnik generalne-

LISTEK.

Uporniki.

Poljski spisal Artur Grušček, poslovil dr. Leopold Lénard.

(Dalje.)

»Ali je moja stvar?« je skomizgnil z rameni, »eden kriči, drugi joče in nič ne uboga.«

»Ker je še neumen... Mihailova že gre,« in naglo je pospravilo posode z mize.

Ko sta se pozdravili in komaj da je sedla, je že pritekla sosedova hčerka Jaguša in se opravičevala, da je prišla tako pozno. Šelog je pa šel napregat konje.

Ko je sedala na voz in še s sedeža je naročala gospodinja Jaguši, naj skrbi za otroke, hišo, krave, teleta ... med potjo sta pa neprenehoma opominjali druga drugo, če ni morda katera kaj pozabilo, če je vse v redu, kakor treba.

Vštric hiše okrajnega glavarja so se ustavili vozovi iz Tesne in pet žensk se je pripravilo, da gredo prosit, da bi smeli postaviti križ. Vsaka je imela v roki poln jerbas. Ko so ondotni Judeje zagledali, so se začeli približevati,

povpraševali so, kaj imajo in pričeli kupčevati.

»Pojdite, nimamo nič na prodaj,« je zaklicala Mihailova in sunila od jersba Judovo roko.

»No, kako da nič, ako pa imate nekaj v jerbasu ... jaz kupim, mati.«

»Zate nimam nič,« je zamrmrala jemno.

Ko tudi druge ženske niso marale prodati, je vprašal neki posebno radovalen Jud:

»Mati, za koga pa imate vi te reči? Morda za glavarja?«

»Kaj tebi mar?« odvrnila je druga.

»Vam pa jaz povem, da glavar ne jemlje takih reči, raje prodajte nam, njemu pa dajte denar.«

»Boš šel, tí...« je zaklical neki kmet.

»No, čemu kričati, če ni treba, ni treba; takega blaga dobi pri nas.«

»Vikta!« zašepetal je Šelog, ko je odhajal, »pazi in previdna budi z jezikom...«

»Ne boj se, saj vem, da grem k razbojnnikom,« se je nasmehnila možu.

»Saj se ne bojim za sebe, ampak za tebe, Vikta.«

»Nič mi ne bo... ne bo se upal bi... pojdimo torej,« se je obrnila k ženskam.

ga štava Conrad pl. Hötzendorf odstotiti in da mu bo sledil generalni major Csieserics, ki se je kot ataše udežil ruskojaponske vojske.

KONFERENCA AVSTRIJSKEGA EPISKOPATA.

Solnograd, 15. septembra. Letošnje konference avstrijskega episkopata se prične začetkom novembra v dunajski kneznaški palači. Episkopat ponavlja starosta avstrijskih cerkvenih knezov solnograški kardinal Katschthaler. Na konferenci bodo razmotrivala tudi cerkvena vprašanja, ki se tičejo juga monarhije in so v zvezi z zadnjimi dogodki na Balkanu, o katerih se zdaj tudi pri apostolski stolici v Rimu posvetujejo.

PRED ZASEDANJEM BOSENKO-HERCEGOVSKEGA SABORJA. — ORGANIZACIJA STRANKE PRAVA DOVOLJENA.

Sarajevo, 15. septembra. Bosensko-hercegovska vlada je odnehala glede na vprašanje **ustanovitve klubov stranke prava**. Člani Udruge so pred dvema dnevoma sklenili, da dokler vlada ne odneha glede na ustanovitev pravaških klubov, člani Udruge ne vstopijo v nameravano delovno večino. Nato je pa vlada preklicala svojo prepoved glede na ustanovitev pravaških klubov.

POMAŽAROVANJE NA HRVAŠKEM.
Zagreb, 15. septembra. Dve aferi vzbujata osobito zdaj, ko se toliko govori o sporazumu med Mažari in Hrvati, splošno pozornost. Prva se tiče seznamka telefonskih naročnikov. Se pod banom dr. Tomasićem so bile v Zagrebu velike poulične demonstracije, ker je bil seznam sestavljen mažarsko. Dr. Tomasić je interveniral v Budimpešti. Ogrska vlada je to kršitev pogodbe takrat popravila. Zdaj je pa zopet izšel seznam s samomažarskim besedilom, kar je Hrvate umevno zelo razburilo. Druga afera je pa še resnejša. V Zagrebu je obstajala dozdaj ena sama mažarska ljudska šola za otroke železničarjev. To šolo je zdaj ravnateljstvo ogrskih državnih železnic razširilo v petrazrednico. Peti razred je pa ogrski naučni minister pripoznal za prvi razred srednje šole, ker se tudi latinščina poučuje. Jasno je, da so tako lokovo po ovinkih ustanovili **mažarsko srednjo šolo**, ne da bi jo bila hrvaška vlada dovolila. Težko bi moga hrvaska vlada tudi dovoliti mažarsko srednjo šolo, ker bi to bilo v protislovju z avtonomno hrvaško šolsko postavo. Hrvasko časopisje zahteva, naj vlada takoj nepostavno mažarsko srednjo šolo zatvori. Tu z veliko napetostjo pričakujejo, kako se ti zadevi rešita, ki pač ne moreta Skerletzu pridobi zaupanja.

INDUSTRIJCI OBSODILI NAŠO ZUNANJO POLITIKO.

Ustje, 15. septembra. Včeraj je tu zborovala 26. glavna skupščina osrednje zveze avstrijskih industrijev; danes pa zborujejo avstrijski in nemški industrijevi v Lipskem. Brez razprave in z velikim odobravanjem so sprejeli

Vikta se je priklonila, poljubila gospoj roko, kar so posnemale tudi druge; ko so se pa postavile pri vratih v vrsto, je stopila nekoliko naprej in izpregorivila:

»Prišle smo do jasne gospe z veliko prošnjo za milost in usmiljenje, kajti **ako nam jasna gospa ne pomore in se za nas ne postavi, nimamo več druge pomoči.**«

»Zakaj pa gre? Gotovo za može.« »Ne upale bi se priči k jasni gospoj radi naših mož, naj si vsak pomaga sam... me smo noseče ženske, h komu naj se zatečemo, ako ne k jasni gospoj? Moški ne rode otrok in radi tega ne razumejo, da se pri porodu gre za življene in smrt in da je vedno težko in nevarno.«

Tovarišice govornice so vzduhovale in pokimavale z glavami, pa tudi gospa sama je postala otožna in je sočutno pogledala po navzočih ženskah. Vikta je pa govorila dalje:

»Kakor vsaki ženski, je tudi nam potreba varstva in pomoč božje in radi tega smo sklenile, postaviti ob poti križ na večjo slavo božjo in na korist nam revnim ženskam, da si izprosimo milost in usmiljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa. Potrebne papirje imamo že narejene in našo prošnjo tudi. Prosim torej jasno gospo, da bi gospod glavarju rekli dobro besedo, da bi dovolil nam, nosečim ženskam, postaviti znamenje Gospodove muke.«

Ko je končala, se je poklonila in poljubila gospoj roko, za njo pa še vse druge.

(Dalje.)

sledči predlog člena gosposke zbornice W. Ginzkerja glede na vodstvo in zastopstvo naše zunanje politike! Ko je zaključena perioda vojnih dogodkov, smatra avstrijska industrija da je upravičena in dolžna z vso resnostjo izjaviti, da smatra smer naše zunanje politike za zgrešeno. Namesto da bi zunana politika delovala za gospodarsko ekspanzijo, je postopala ravno nasproti in je iztisnila našo trgovino iz njenega starobičajnega in dragocenega posestnega stanja. Zahtevamo, da se določi zunanj politiki smer, da se bo mogel prebitek naše produkcije izvajati v inozemske trge.

VPRAŠANJE OBISKA KRALJA PETRA NA DUNAJU.

Dunaj, 16. septembra. Avstroogrski poslanik v Belgradu Ugron pride na Dunaj, da konferira z merodajnimi krogi glede eventualnega obiska kralja Petra na Dunaju.

STRANKARSKI SHOD NEMŠKE SOCIALNE DEMOKRACIJE.

Jena, 15. septembra. Strankarski shod nemške socialne demokracije je pričel danes svoje stvarne razprave. Za načelstvo je poročal poslanec Scheidemann, ki je izvajal, da bodo z vso silo pospeševali mladeničko organizacijo in da bodo izvolili komisijo, ki bo proučevala agrarna vprašanja. Govornik se je nato pečal z vprašanjem splošne stavke in naglašal, da se more takaj akcijo mas le glede na prusko volilno pravo izvesti in da se mora z vprašanjem splošne stavke računati. Splošna stavka bomo imeli tisto uro, ki nam bo boj voditi zapovedala. Prusko ljudstvo si trajno ne pusti vsega dopasti.

Balkanski dogodki.

BOJI SRBOV Z ALBANI.

Bari, 15. septembra. Iz Skadra se poroča, da je došel s Kosovega neki Albanec, ki so ga ranili Srbi v zadnjih bojih. Mož pripoveduje, da so Srbi povabili glavarje gorskih rodov k sebi, da se o važnih vprašanjih z njimi posvetujejo. Glavarji so se na sestanek podali, pri Katovi jih je pa zajel močan srbski oddelek, ki je streljal na njne. Več Albancev je bilo ubitih, ostali so pa bili ranjeni. Nadalje se poroča, da oblegajo Malisori Tuzi in da se vsak dan bijeo boji.

OBMEJITEV SEVERNE ALBANIJE.

Skader, 15. septembra. Člani mednarodne komisije, ki naj določi mejo med Črnogorom in Albanijo, se še danes podajo na mejo, da jo prično določavati.

SRBI, ČRNOGORCI IN GRKI.

Belgrad, 15. septembra. Srbsko-grški in srbsko-črnegorski spor se ugodno reši. Grki so zavzemali stališče, da se morajo besedite mesto, vas in kraj natančno vzeti in da n. pr. mesto Gjevgjeli samo pripade Srbiji, južna okolica pa Grški. Srbi so pa tolmačili tako, da se pod Gjevgjeli ne sme samo mesto razumeti, marveč tudi posesti meščanov v okolici. Atenska vlada se je končno pridružila naziranju Srbov. V kratkem določijo srbsko-grško mejo definitivno. — Tudi srbsko-bulgarska obmejna komisija svoje delovanje kmalu dovrši. — Tudi glede na pogajanja o srbsko-črnegorski meji se kmalu doseže sporazum. Diference so nastale, ker so tako Srbji kakor Črnegorci zahtevali mesto Prizren, Djakovico in Peč. Srbija je voljna ta mesta Črnigori izročiti, a le pod pogojem, da bi Srbstvo zato škode ne trpel radi Albancev. Srbska vlada je zato Črnigori predlagala tesno zvezo Srbije s Črno goro, da se za Črno goro odstrani albanska nevarnost. Zdelo se je že, da sklene Črna gora unijo, a iz dinastičnih razlogov so imeli v Centinju proti pretesni zvezi s Srbijo pomisleke, da bi smotrena belgrajska politika črnegorskih srce ne odtuji sedanj črnegorski dinastiji. Srbska vlada je zato izvajala posledice in izjavila, da Prizrena, Djakovice in Peči Črni gori ne odstopi, ker dvomi, če je črnegorska armada sama močna dovolj kako albansko vstavo v teh krajih potlačiti. Baje je že Isa Boletinac zopet več vstavških čet organiziral. Albanske nevarnosti tudi v Cetinju ne podcenjujejo. Črnegorski brigadir Bezovič v Peči je na primer obvestil srbskega majorja Mesića, da naj brezobzirno neglede na črnegorsk-srbsko mejo proti Albancem operira. Sploh tudi v Cetinju nič več na razsodišče ne mišljio, marveč hočejo obmejne diference naravnost skupno s Srbijo rešiti.

Belgrad, 15. septembra. »Politika« poroča, da se čez dva ali tri tedne prično zopet o črneg.-srbski meji pogajati, kar se v Belgradu iskreno dozdravila.

DR. DANEV.

Sofija, 15. septembra. »Agence télégraphique bulgare« poroča: Belgrajska poročila, da pride dr. Danev radi veleizdaje pred sodišče, so popolnom izmišljena.

DR. PACAK UMIRA.

Dunaj, 15. septembra. Iz Kutne Gore se poroča, da umira bivši minister dr. Pacak.

KOLERA V BOSNI IN V SLAVONIJI.

Zagreb, 15. septembra. V okuženem ozemlju je zopet 18 oseb na znakih kolere obolelo. V Bošnjakih od 4. t. m. nadalje ni bilo nobenega novega slučaja. Najbolj okužen je zdaj Kocmin v Slavoniji, kjer je zadnje dni zopet devet oseb za kolero zbolelo. V Mitrovici je obolela neka z Ogrskega došla deklica, v Vukovarju pa dr. Štefan Klinger, ki se je udeležil vojske na Balkanu; v Belovarju je pa obolel neki iz Tuzle došli trgovinski potnik.

Sarajevo, 15. septembra. V Brčki sta zopet dve osebi za kolero umrli.

KOLERA NA OGRSKEM.

Budimpešta, 15. septembra. Notranje ministrstvo poroča, da je v provinci zopet obolelo 12 oseb na znakih kolere.

OTROČJE ODPOČIVALIŠČE NA SEMMERINGU.

Dunaj, 15. septembra. Notranje ministrstvo je dovolilo dr. Kuppelwieserju na Dunaju, da sme ustanoviti otročje odpočivališče na Kreuzbergu v semerinskem gorovju.

ROFARSKI UMOR V LWOVU.

Lwov, 15. septembra. Včeraj je neki neznanec zakljal in oropal 24letno branjevko Weisstein, pri kateri je kupoval sadje.

VSTAJA V MEDINI.

Carigrad, 15. septembra. Radi agrarnih vprašanj je izbruhnila v Medini vstaja. Turška vlada je odpislala vojake v Medino.

NOVA HELMSKA GUBERNIJA.

Helm, 15. septembra. Ustanovitev nove helmske gubernije je izvedena in se je ta dogodek praznoval z velikim slavljem.

OPORANA NEMŠKA VARIETETNA PEVKA V PETROGRADU.

Petrograd, 15. septembra. Dva elegantno oblečena moška, ki sta se predstavila kot grof in kot baron, sta nemško varietetno pevko Eberhard zvabila v neko sobo, kjer sta jo oropala.

MENELIK ŠE ŽIVI. — LAHI V ABESI-

NIJI.

Rim, 15. septembra. »Giornale d'Italia« objavlja, da abesinski cesar Menelik še živi, a da vlada cesarica Toutou, ker cesar boleha na paralizi. Na abesinskem dvoru je v službi veliko Italijanov; inženir Castagnu je bil še pred dvema letoma minister za javna dela, odvetnik Balassari pa zunanj minister. Ko so izvedli reorganizacijo, so ministri postali Abesinci, a bivši laški ministri so ostali na dvoru kot sestovalci vlade.

Dnevne novice.

— Shod rekrutov pri Sv. Joštu nad Kranjem se je dobro obnesel. Zbral se je v nedeljo nad 100 k vojakom potrebnih fantov iz vseh krajev. Duhovno opravilo je imel g. ravnatelj Ivan Traven, ki je v lepem govoru opozarjal fante na nevarnosti, ki prete pri vojakih verskemu in naravnemu življenju. Po sv. maši se je vršilo pred cerkvijo zborovanje. Prvi je govoril g. Karol Kokalj, superior c. kr. vojne mornarice. Razjasnil je fantom, da se tudi po vojaških predpisih ne sme zaničevati versko prepiranje in pošteno življenje. Najvažnejša dolžnost vojaka je pokorščina nasproti predstojnikom. Zanesljivo pokorščino pa je iskati le v Bogu zvestem kristjanu. Nato sta govorila še gg. jurišta Janez Perne in Jožef Basaj, oba doslužena vojaka. Priporočala sta fantom, da vojaška leta porabijo ne le v korist države, ampak tudi v lastno korist. Naj omenjam, da je večina rekrutov prejela sv. zakramente in da so se vsi obnašali dostojno. Srečen je bil tedaj ta predlog g. župnika Mikša na pastoralni konferenci v Kranju in le priporočamo, da bi se sličen shod sklical vsakojec.

— V okr. cestni odbor v Št. Vidu nad Ljubljano je bil v nedeljo g. Anton Belec, župan, soglasno izvoljen.

— Za občino Ježica in Št. Jakob je bil v nedeljo g. Anton Vilfan, po domače Aleš, z dvema tretjinama glasov izvoljen v okr. cestni odbor.

— Razpis učiteljske službe. Na dvozadrednici v Šturi je razpisano nadučiteljsko mesto. Rok za prošnje do 13. oktobra.

— Dom na Vršiču se zapre 22. kmovca za to leto. Za slovo priredi podružnica v Kranjskigori izlet na Vršič v nedeljo, dne 21. t. m.

— Iz uradniške službe na južni železnici. Postajenacelnik v Postojni je postal viši revident Ivan Gnezda.

— Premešeni so: Asistent Teodor Drovešnik iz Maribora v Ljubljano in uradniški aspirant Valentin Celan iz Postojne v Rakovci. V službo je kot uradniški aspirant sprejet Ignac Ruzinger (Logatec).

— Trnavski štrajk v Zagrebu traja dalje. Ker se kljub pozivu nobeden štrajkujočih uslužbencev ni oglašil za sprejem, je družba sklenila najeti popolnoma novo osobje. Skušalo se bo nastaviti samo Hrvate.

— Za boj proti jetiki namerava hrvaška deželna vlada s sodelovanjem zagrebške mestne občine uvesti večjo akcijo.

— Umrl je v Zagrebu 71letni glasbeni učitelj in koralist v zagrebški stolni cerkvi Ivan Nep. Strelad, rojen Čeh. V stolnici je deloval celih 43 let.

— Oblak se je utrgal med postajama Ivan in Konjica v Bosni. Naliv je bil tako silen, da je železniško progo v dolgosti 600 m zasulo do 2 m visoko s kamnenjem in zemljo. Železniški promet je silno oviran, ker morajo potniki prestopati in iti peš čez nasipino.

— Aretiran poštni načelnik. V Osjeku so aretirali poštnega načelnika Manojlovića, ker se je dognalo, da je poneveril mnogo denarjev, ki so jih amerikanski izseljenici poslali svojim domaćim. Prisvojil si je tudi nek tuj po poštni poslanici revolver.

— Mažarska šola v Osjeku. Dr. Vladimir Kovačević, ki je v »Narodni Obrazi« s številkami dokazal, da mažarsko šolo v Osjeku obiskuje večinoma hrvaška mladina, je mestnemu svetu podal vlogo, naj mestna občina prevzame nadzorstvo nad hrvaško mladinom, ki obiskuje tuje šole.

— Novomeški zagovornik svetnik Sm

la. Očitala sta si raznovrstne pikantnosti in si slednji skočila v lase ter se prav temeljito potokla. Treba je bilo pomoći, da se nista še huje. Oba sta moralia k zdravniku. Zdravnik pa je zadevo ovadil. Državno pravdništvo ju je citiralo. Ker pa nobeden noče biti kriv, je poklicalo priče. — Isti dan, ko se je to godilo v gostilni Müller, je pa v Novem mestu pomagal pri natakarju kolega prejšnjih dveh, to je Može. Bil je dokaj dobre volje. Zato je vedno navorjal Potočarja, posestnika iz Potočarske vasi, naj menja konje za par volov, katere ima neki Klemenčič. Ta dva sta bila prišla ravno v gostilno. Potočar je bil zadovoljen in je dejal, da prida 100 K. — Teh 100 K je izročil Možetu. Može je posredoval pri kupčiji — potem se pa zgubil iz gostilne. Ko je prišel nazaj, ga je Potočar opomnil, naj izroči bankovec menjalcu. Ta pa je odgovoril, da ga nima več, da naj ga preišejo. Ker to niso hoteli storiti, je šel sam po orožnike in jih pripeljal v gostilno — seveda bankovca za 100 K niso dobili, ker ta čas je bil že na varnem. Može pravi, kako bi zamogel on vzeti bankovec, ker je pri železnici in ima tam večkrat po 10.000 K v roki. Ali bo ta izgovor kaj pomagal, se pa ne ve.

Rudniški arhiv v Idriji. Pod tem poglavjem je izšla v Vašem cenjenem listu z dne 21. avgusta t. l., št. 191, kritika, vsled katere pošljem resnicu na ljubo sledeči popravek: Radi prevelike namnožitve sedaj brezpomembnih uradnih listin je c. kr. ministrstvo za javna dela odredilo skartiranje istih. Po skrbni in vestni izvršitvi tega dela se je povabilo gospoda muzejskega ravnatelja dr. Mantuanija v Ljubljani, da pregleda in eventualno prevzame listine, katere so za izločitev eventualno za uničenje namenjene. To povabilo je prejel gospod dr. Mantuani posebno radi tega, ker je v zadevi dobave starin, ki so bile v lasti rudniškega ravnateljstva, nekaj let preje za deželni muzej uspešno posredoval. S tem činom je bila naloga rudniškega ravnateljstva pravilno dovršena. Neglede na obsežno večletno delo so se z dobrohotno podporo gospoda rudniškega predstojnika, dvornega svetnika Billeka, manj obsežne listine administrativnega, ne rudarskega značaja, posebno zaznamovale, in da se ni delo skartiranja zavleklo, pregledovalo izven uradnih ur. Te zaznamovane listine se niso le pri rudniku ohranile, ampak tudi interesiranim, višjim duhovskim in juridičnim osebam v pregled prepustile. Obširna, v zadnjih letih zbrana in do sedaj le v malem obsegu objavljena zanimiva dela pričajo, da ni res, da bi erar ne bil pokazal nobenega zmisla za porabo arhivnih aktov, dasi arhivne študije nikakor ne spadajo v delokrog državnega industrijalnega podjetja. O zametavanju in hranitvi listin v kritikovanem zmislu ni nič znanega, odsljej pa po dokončanem skartirjanju in vknjiženju je vsaka zloraba izključena. Kar pa se je pred več desetletji vsled nerazsodnosti v Idriji in drugod zgodilo ali zgoditi moglo, ne zadeva več sedanjosti. Rudniški muzej, ki obstaja od zadnjih let, ima lepo urejeno in zelo obširno mineralogično in geološko zbirko ter ne zanima samo strokovnjaka, ampak vsakega omikanca, ki ima za naravoslovno vedo zanimanje in razumnost. Neumevno je torej, zakaj se gospod kritik, če ima res kaj veselja do naravoslovja, tako močno zanima le za oni prostor v gradu, ki služi kakor v vsakem večjem poslopju, da se ohranijo v njem najraznovrstnejše manjvredne, ne več nujno uporabne stvari in se radi tega v šali imenuje muzej. Nekaj malo stvari, ki so jih Francozi po njih begu iz Idrije še pustili, je bilo oddanih z dovoljenjem ministrstva primereno njih namenu, in sicer zadnja partija deželnemu muzeju v Ljubljani. Na vse razstave, tako tudi na letosnjem Adrijanovem razstavo na Dunaju in umetniško obrtno razstavo v Lipskem, so se poslali docela le novi, pri rudniškem ravnateljstvu napravljeni razstavniki predmeti rudarske stroke. Ni torej res, da bi se slike in drugi za rodni kraj važni predmeti pošljali po razstavah, ne da bi se vrnili. Nasproti navajam, da se je pred nekaj leti skušalo 18 starejših slik, last rudnika, po domačem umetniku restavrirati, a ker se je delo popolnoma ponesrečilo, je bilo na novo oddano z znatnimi stroški pravemu restavratorju pri zbirki slik v c. in kr. umetniško - historičnem dvornem muzeju na Dunaju. Vrh tega se je pomnožilo tudi to zbirko z nakupom specifičnih idrijskih slik, prav tako se je tudi knjižnica bogato izpolnjevala. Gospod kritik markira dalje v svojem dopisu nedelavnost baje nevečrega tujca, katerega vsaka neumnost bolj zanima kakor delo za ljudstvo. Koliko je vred-

na ta trditev, je razvidno iz sledečega: Glavno delo pri ministrstvu in pri tukajšnjem rudniku se koncentriра na strokovnjaško in gospodarsko izpopolnitve rudarskih, žgalniških in drugih strojnih naprav ter izboljšanje obratnih dispozicij, da rudnik ne podleže v konkurenčnem boju proti živosrebrnim rudnikom v Španiji in Italiji, ki delajo pod ugodnejšimi geološkimi razmerami. V tem obsegu se razvijajo vsa dela, brez zavisti, kakor jo gospod kritik omenja. S tem trudopolnim delom se hoče idrijski rudnik obvarovati pred propastjo. S številkami se dà namreč dokazati, da bi bil rudnik s prejšnjimi obratnimi napravami sprič gospodarske povzdigne delavstva, blagotornih naprav, padanja cen srebra in podprtve materijala ter obratnih sredstev lansko leto zaključil s prav majhnim dobičkom, letos celo z izgubo. Nadalje presojati o tem, kaj pomenijo za obstoj mesta Idrije in bližnje okolice do sedaj izvršena in za prihodnost nameravana dela, oziroma preuredbe rudnika, je ravno tako nepotreben, kakor o ljubezljivi besedi »neumnost«, ki jo je gospod kritik rabil za izvršena dela pri rudniku v označenem prizadevanju. Ne da bi o namenu kritike še bolj razmišljali, pripomoremo gospodu kritiku edino, naj si ogleda svet z odprtimi očmi ter tudi sam poprime za delo v prid človeštva. S praznim besedičnjem brez koristnega efektivnega dela se ne bo ustreglo našemu ljudstvu, ki se naj dvigne v blagostanje in kojega obstoje je zagotoviti, še manj pa pomagalo. — Idrija, dne 12. septembra 1913. — Ivan Tušar, c. kr. rudniški kontrolor.

Razstava in semenj. Dne 25. t. m. se vrši v Sodražici pri Ribnici, kakor lansko leto, prvi semenj na Kranjskem, združen z razstavo za plemeno goved, in sicer za krave, telice, male in velike bike muricidolske, murodolske in montafonske pasme. Kakor kaže, bo udeležba mnogoštevilna ter bode na prodaj zlasti veliko telic, tudi brejih, ter večjih in manjših bikov. Živila, ki se pase na zadružnem pašniku, bode tvorila posebno skupino, da se lahko vsak prepriča o uspehu od lanskega leta. Kdor potrebuje lepo in dobro kravo, telico ali bika sivega plemena, naj se potрудi dne 24. t. m. v Sodražico, kjer si bo lahko zbral žival po svojem okusu. Pa tudi drugi živinorejci iz Gorenjske in Notranjske naj bi si ogledali razstavo, ker jim gotovo ne bo žal. Lansko leto je bilo prignano okoli 400 glav, samih lepih živali. Tudi se je precej živine prodalo po primerni ceni. Za letos se je nadeljati kupcev iz Dalmacije. Razstava se prične ob 11. uri dopoldne, prodaja živilne pa ob 1. uri popoldne. Na zahtevo se pošljejo vozovi k vlaku na postajo Orteneg proga Grosuplje—Kočevje.

New-York. V newyorški naselbini dobro znani in priljubljeni župnik rev. Anzelm Murn je prestavljen na novo slovensko faro v South Bethlehem, Pa., kamor je že odpotoval. Rev. Murn je opravil službo pri fari sv. Nikolaja na 2. cesti v New-Yorku tri in pol leta; deloval je ves čas za povzdigne tukajšnje slovenske cerkvene občine in je bil osobito naklonjen slovenskemu in tamburaškemu društvu »Domovina«, koje mu je pripredilo odhodnico. Sedaj bo pastiroval pri šele na novo ustanovljeni župniji v South Bethlehemu, Pa., kjer prebiva več tisoč ogrskih Slovencev. Želimo mu mnogo uspeha in blagoslova v novem vinogradu Gospodovem!

Vodovodna naprava nad bohinjskim tunelom. Veliki bohinjski predor, ki združuje železniški postaji Bistrica — Bohinjsko jezero in Podbrdo, preplavlja včasih velike množine vode. Spomladi, ko se v hribih taja sneg, vdere tuintam v ta predor do dva tisoč litrov vode v eni sekundi. Samoobsebi umevno je, da ta množina vode marsikdaj prav občutno ovira železniški promet. Istotako večkrat vdere voda v bohinjski predor ob hudem deževju in nalivih. Da se pride temu v okom, so zgradili na sosednih hribih vodovodno napravo. Železniški inženirji so v juliju lanskega leta pričeli z delom, ki se utegne letos v oktobru dovršiti. Inženirji so našli na Črni prsti v višini kakih 1350 metrov kotel, v katerem so zgradili okrogli vodni rezervoar, ki zbrira vse vodne odtoke sosednih višin ter jih odvaja po zgrajenem žlebu niz dol. Ta žleb se razprostira kakih 1000 metrov globoko, kjer se voda odteka v normalne struge. Na nekem kraju se je moralo za ta betoniran žleb razstreliti skalovje, na drugem zopet se je vsekaj v zgornje plasti skal vodovodni kanal. Pri tem podjetju je izvrstno služila pri letosnjem vedenem deževju koča na Mangartu, ki leži v višini kakih 1400 metrov. Posebne težave je povzročil transport gradbenega materiala v to višino, ki so ga vseskoz morale prisnati mule. V zadnjih tednih je delo hitro napredovalo in vodovodnega ka-

nala je izgotovljenega že kakih 600 metrov, ki vodi množino vode ob pobočju Črne prsti. S tem utegne biti preprečeno vedno oviranje železniškega prometa po vdirajoči vodi.

Štajerske novice.

Š Hajdin pri Ptaju. Pred durmi mesta Ptuj, v narodni Hajdini se je dne 14. t. m. vršila velika slovenska. Otvoril se je Kmečki društveni dom. Navzoči so bili državni in deželni poslanci dr. Korošec, Brencič, Ozmc. Slavnostni govor je imel dr. Hohnjec, ki je v vznesenih besedah proslavljal prosvetno delo naše krščansko-socialne struje in njene uspehe. Poslanec dr. Korošec je omenjal, da so Kmečki domovi znak samostalnosti kmečkega stanu. Nekdaj so delali kmetje štafažo, sedaj si sami zidajo svoje društvene domove ob absenci liberalne frakarje. Č. g. kaplanu Šketu se je izročila častna diploma zaradi izrednih zaslug pri zgradbi. Petje in dve gledališki igri sta povelčali krasno narodno slavlje.

Š Nesreča na mariborski postaji. Ko je vozil ob 4. uri 20 min. popoldne proti postaji vsakdanji redni osebni vlak iz Gradca, je zapustil postajo neki tovorni vlak. Pod prehodom ob zgornjem delu postaje, ki pelje proti vili Alwies, sta se vlaka srečala. K sreči je pa osebni vlak privozil do premikališča še predno je zavozil tovorni vlak z vsemi svojimi vozovi na izhodni tir. Tako se je zgodilo, da je stroj osebnega vlaka zavozil v zadnje vozove tovornega vlaka, katerega je potiskal neki stroj. Dva prazna vozova sta bila razbita, tretji, zadnji pred strojem, obložen z žitnimi vrečami, je pa vseslovenje skočil iz tira. Osebni vlak, katerega stroj je seveda tudi precej trpel, ni mogel naprej. Potniki so morali izstopiti in so šli peš na kolodvor. Tudi razbite vozove tovornega vlaka so spravili proč. Največ časa je še trajalo, da so spravili omenjeni naloženi tovorni voz zopet na tir. Še ekspresni vlak, ki pripelje okrog petih v Maribor, ni mogel takoj na postajo. Čakal pa ni dolgo in promet je bil zopet urejen. Težko ranjen pri nesreči ni bil nihče, samo male praske in male bunke so dobili nekateri potniki vsled sunka, ki ga je povzročilo trčenje. Kakor pravijo, se je nesreča pripetila, ker je kazalo železniško znamenje na »odprto«, a je bilo to prezgodaj, ker tovorni vlak še ni odpeljal.

Š Osebna vest. Dne 16. t. m. je dokončal radgonski okrožni dekan, duhovni svetnik Franc Pinterič, mestni župnik v Radgoni, 80 let svojega življenja.

Š Brežice. Istočasno kot na Krškem, ali morebiti malo poprej, je tudi na koruške župnijske cerkve v Brežicah izgnan veliko muzikalij. Od nekaterih je uzmovič pustil ovitke, ki so nosili ime lastnika — cerkve ali organista.

Primorske vesti.

P Slovensko gledališče v Trstu prične svojo letosnjo sezono v nedeljo, dne 28. t. m. Kot otvoritveno predstavo bodo igrali trodejansko dramo Srgjana Tučića: »Golgota«, ki je že zela obilo priznanja.

P Povodenj v Trstu. Čudno se to sliši, a vendar je bila. V pondeljek ob 11. dopoldne je namreč počila na Miramarški cesti vodovodna cev drugega reda in kmalu je bila zemlja dvignjena in cesta poplavljena. Vode je bilo v par minutah na cesti toliko, da je bil ustavljen promet s tramvaji. Sreča je bila, da je počila le postranska cev, sicer bi bil oni del mesta poln vode. Občinski uslužbenci so do včera cev popravili in povodenjomejili.

P V pokoj je stopil prejšnji poveljnik tržaškega mornaričnega okraja podadmiral vitez Kohen. Pri tej priliki mu je cesar podelil vitežki križ Leopoldovega reda. Vpokojeni podadmiral se naseli v Trstu.

P Pred rovinjsko poroto je bila 52-letna vdova Katarina Branjuka obsojena na osem let težke ječe, ker je letos spo mladi zadala svoji svakinji v velikim kuhiškem nožem za vrat tako težke telesne poškodbe, da je umrla. Obsojenka je živila s svojo svakinjo že dolgo časa v hudem navskrižju radi neke dedičine. Predno se je usodnega dne napotila k svoji svakinji, ki je veliki nož, s katerim ji je zadala smrtno poškodbo, nabrusila. Porotniki so vprašanje, se je li zgodil umor, zanikali, potrdili pa, da se je zgodil uboj.

P Razpisano srednjesloško mesto. Na slovenski gimnaziji v Gorici je zasedti s 1. oktobrom suplentura iz latinščine, nemščine in slovenščine. Prošnje ravnateljstvu takoj.

Ljubljanske novice.

Ij Služba božja v ljubljanskih cerkvah. Dodatno k temu se nam poroča: Na Rakovniku se vrše svete maše ob nedeljah: ob 6. pol 7. (če je mogoče), pol 8. in pol 10. s pridigo. Obhaja se med vsako sveto mašo in po potrebi. Spoveduje se od 5. naprej. — Popoldne je ob pol 4. pridiga, nato litanijske poklicne.

in po litanijsah ura molitve. Vsako tretjo nedeljo v mesecu je popoldne po službi božji shod salez. sotrudnic, vsačko četrto pa pridiga za vajo srčne smrti. Spoveduje se tudi popoldne od 5. naprej in v delavnikih vselej, kadar kdo pokliče.

Ij Podmaršal Können iz Inomosta je včeraj došel v Ljubljano.

Ij Z dopusta se je vrnil predsednik ljubljanskega deželnega sodišča Elsner.

Ij Bičev hotelir »Tivoli« gosp. Henrik Kenda je obiskal včeraj Ljubljano. Godi se mu, kakor je pripovedoval, v Sofiji dobro.

Ij Umrl so v Ljubljani: Martin Gregorin, tovorniški delavec, 64 let. — Vincenc Bonča, čevljarjev sin, 9 mesecev. — Anton Kocjan, posestnik sin, 4 mesecev. — Frančiška Dovžan, delavka, 63 let. — Silva Sernjak, hči delavca tovornega, 8 mesecev. — Anica Scagnetti, posestnikova hči, 9 tednov.

Ij Obsojeni jud. Včeraj je stal pred tukajšnjo okrajsko sodnijo jud. G., ki je na zvit način hotel oškodovati domačega trgovca z moko g. Vrečka. G. Vreček je kupil moko po ceni, kakor jo je pradal g. Fran Zorc, žid pa je šel in prenaredil kupni list ter ga nesel g. Zorcu in mu dejal, naj on g. Vrečku pokaže kupni list, katerega je pri vagonu zvišal na 100 K. Sodnik uvidi krivico in škodo, ki bi jo imel nosti g. Vreček v znesku okroglo 300 K ter hoče obsoditi prekanjenega žida. Žid pa predlagata poravnava. Sodišče razsodi, da mora plačati vse sodne stroške, ki so visoko nastali, zraven pa plača kot odškodnino 150 kron g. Vrečkotu. H koncu bodi še omenjeno, da je gori omenjeni žid pred kratkim precej predzrno napadal nekega poštenega trgovca ter je moral vsled tega dati sveto 20 K za uboge otročice in plačati stroške dveh advokatov. Upajmo, da mož ne bude v prihodnjih več tako postopal proti domačim slovenskim trgovcem.

Ij Nogometna tekma »Ilirija« s I. Fußball-Athletiksportklubom iz Celovca.

Kakor smo že poročali, igra I. moštvo »Ilirije« dne 21. t. m. z najboljšim koroškim moštvom I. Fußball- und Athletiksportklubom iz Celovca. Ker je v zadnjem času I. moštvo »Ilirije« predno in sistematično treniral in se vsled tega precej spopolnilo, tako da je danes v najboljši formi. Na drugi strani so pa Celovčani od lanske tekme precej pričobili, kar se imajo v prvi vrsti zahvaliti svojemu soigralcu in trainerju Bela Deutschu, ki je preje igral v budimpeštaških prvorazrednih klubih in hoče igro prvorazrednih moštev tudi pri celovških atletih vpeljati, kar se mu je deloma že posrečilo. Kajti Celovčani se danes že borijo za drugo mesto v alpski nogometni zvezzi. Vse podrobnosti bomo priobčevali tekem prihodnjih dñi.

Ij Tatvina. Predvčerajšnjim okoli pol desete ure dopoldne je bilo izpred hiše Številka 4 na Privozu ukradeno klučavnarskemu mojstru Megliču že obrabljenko kolo. Policija po tatu nima nikakega sledu.

Ij Trpinčenje živali. Ko je danes dopoldne peljal nek Ranžingerjev hlapec s tovornim vozom mimo Vodnikovega trga, se mu je vdrlo kolo. Ker konja nista

Največ se je pripeljalo živine s Poljskega in Moravskega. Posebno se je odlikovalo na razstavi domače poljsko rdeče pleme govedi ter vzbujalo splošno pozornost. Ta živila je prav dobra za mleko, je trdna in zdrava, dokaz, da se dá veliko doseči z domačo živilo. Moravska je razstavila veliko in težko živilo bernoške pasme. Češka je razstavila simentsko pleme, katera živila je bila po večini last velikih grajsčakov. Razmeroma slabo so bile zastopane alpske dežele. Videlo se je precej lepih pincgavcev in eštalcev. Drugi so zbujači precej pozornosti. Tudi nemški deli Štajerske dežele so razstavili že lepo izrejeno domače pomursko pleme in križance pomurske pasme z montafonsko, kateri so se dobro posrečili. Švica je razstavila simentsko in freiburško pleme. Živila je bila sicer lepa, toda videlo se je, da se je že dalj časa v ta namen debela.

Slopošno je bila razstavljena živila lepa, opazilo pa se je, da imamo v Avstriji veliko preveč pasem in da se dela dosti preveč s tujimi plemeni, ki se pri nas ne sponašajo dobro. Potreba bo pričeti gojiti domača enobarvena plemena; z umno rejo in dobrim izbiranjem bodemo dosegli več kakor s temi modernimi pasmami.

Dosti več se je pa pričakovalo o prasičih, katere so razstavile Štajerska, Avstrijska, Moravska in Češka. Le škoda, da se niso razstavili kranjski prasiči, gotovo bi bili odnesli vsa darila. Po sliki te razstave se pač lahko sudi, da imamo na Kranjskem najlepše prasiče v Avstriji.

Perutnine se je razstavilo prav veliko, toda izjemoma čeških gosi in rac, je bila slabejša in močno pomešana.

Naravnost krasna razstava pa je bila kuncov in golobov.

Pojedelsko ministrstvo je dovolilo za razstavo 75.000 K., od katerih se je razdelilo za darila 35.000 K.

V nedeljo ob 10. uri dopoldne se je zbrala velika množica avstrijskih in tujih živinorejcev na zborovanje v cirkusu Busch. Vršil se je takoimenovani avstrijski živinorejski dan. Navzoč je bil tudi pojedelski minister, kateri je v svojem krasnem govoru poudarjal veliko važnost stika in skupnega posvetovanja živinorejcev v Avstriji. Razpravljalo se je o zelo važnih živinorejskih vprašanjih in skušnjah različnih dežel. Želeti bi bilo, da se uresniči želja komerc. svetnika Povšeta, da se priredi deželna razstava za živilo na Kranjskem, samo naj bi se pritegnile še druge slovenske dežele.

Umrli je Franc Turnšek v 24. letu starosti v Zagorju ob Savi. Pogreb bo v četrtek, dne 18. t. m., iz Kisovca na pokopališču.

Zadnje vesti.

SENZAČEN POTEK VELIKIH VAJ.

Tabor, 16. septembra. Velike vojaške vaje so se zato nenadoma prekinile, ker se je južni armadi pod poveljstvom bivšega vojnega ministra Aufenberga posrečilo celo severno armado tako obkoliti, da bi bila vjeta, če se ne bi bile vaje ustavile. Danes se južna in severna armada združita, da izvedeta jutri pod osebnim poveljstvom prestolonaslednika skupno vajo proti markiranemu sovražniku. Prestolonaslednik je general Auffenbergu na uspehu čestital.

CESAR VILJEM V AVSTRIJI.

Opatov, 16. septembra. Cesare Viljema se je na potu h knezu Lichnovskemu peljal tu mimo in mu je občinstvo v špalirju priredilo velike ovacije.

PRESTOLONASLEDNIK ODLIKOVAN.

Berolin, 16. septembra. Nemški cesar bo avstrijskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda, ki pripada že 25 let pruski armadi, odlikoval s pruskim zaslужnim križem.

LAŠKI ŽUPAN V ZADRU LAŽE.

Zader, 16. septembra. Nasproti dementiju zadrskega župana Zilliotta, da se v Zadru ob prilikli kongresa laškega dijaštva niso vršili nobeni izgredi, objavila državna policija komunike, da so se izgredi vršili, da je bilo 12 oseb aretiranih, da je bila potrebnata žandarniška asistenca in da so Lahijenci mu policistu nevarno pretili.

BOJI MED ČRNOGORCI IN ALBANCI.

Dunaj, 16. septembra. Med Črnoгорci in malisorskima plemenoma Hoti in Grudu je prišlo vnovič do krvavega boja. Malisori so ubili črnoškega častnika Spasiča in tri vojake, tri pa ranili.

DEMENTI.

Bukareš, 16. septembra. Vest o se stanku med Majorescom in grofom Berchtoldom se uradno dementuje.

AVIATIČNI REKORD.

Pariz, 16. septembra. Aviatik Goullant, ki je včeraj preletel pot iz Savignyja v Pariz, je napravil 230 km v eni uri, kar pomenja svetovni rekord v tem oziru.

UMOR.

Inomost, 16. septembra. Včeraj so našli umorjenega kmeta Ivana Zenka. Poškodbo kažejo, da je bil z vilami ubit. Ker so našli pri truplu 2200 K., se sumi, da se gre za maščevanje.

SAMOUMOR.

Dunaj, 16. septembra. Upokojeni polkovnik Edvard Schlögel se je zaradi živčne bolezni vrgel iz četrtega nadstropja in aceso in mrtev obležal.

KLOFUTAJOČEGA ČASTNIKA NA LICU MESTA USTRELIL.

Berolin, 16. septembra. Danes se je vršil v kazini častni sod v aferi slikarja profesorja Massa proti komorniku, ritmostru Westernhagen. Šlo se je za neko notico v neki reviji, o kateri je ritmojster trdil, da jo je Mass proti njemu iz zlobe objavil. Ko sta se Mass in Westernhagen na hodniku v kazini srečala, je ritmojster Massu prisolil klofuto. Mass je nato potegnil revolver in Westernhagna ustrelil, da je na licu mesta mrtev obležal.

Iz Slovanskega sveta.

Brat nemške cesarice v Slavoniji. 13. t. m. je dospel v Osjak brat nemške cesarice Ernst Schleswig-Holsteinske in se v spremstvu dvornega mojstra grofa Aormana podal v Narmance, kjer se bo pri grofu Rudolfu Normann udeležil velikega lova.

Prof. dr. Murko v Bosni. V minolih počitnicah se je graški vseučiliški profesor dr. M. Murko več tednov mudil v Bosni, kjer je proučeval zadnje ostanke jugoslovanske narodne pesmi. Posnel je več pesmi v fonograf in fotografiral kakih 20 narodnih pevcev — guslarjev.

Odkup kmetov v Bosni. V seji 6. t. m. je dejelnovladni odsek za odkup kmetov v Sarajevu dovolil 117 novih posojil v znesku 142.100 K. Vsega vkljup se je doslej dovolilo 10.815 posojil v skupnem znesku 19.443.790 K. Površina doslej odkupljene zemlje znaša: 78.581 ha 6099 m² obdelanega polja in 23.591 ha 371 m² gozda, skupaj 102.162 hektarov 6470 m²; od tega je bilo v obdelovanju kmetov 94.273 ha 5383 m² in 7899 ha 1087 m² begovskih zemljišč.

Tridesetletnico prve češke (Komenskega) šole na Dunaju so te dni praznovali Čehi. Slavlje pač ni bilo veselo, saj imajo Čehi na Dunaju po 30 letnem hudem in požrtvovalnem boju na šolskem polju manj pravic nego pred 30 leti.

Putnikova žena umrla. Po dolgorajni bolezni je te dni v Belgradu umrla žena Ljubica vojvode Putnika.

Pomanjkanje učiteljskih sil vsaj nekoliko odpomore, je srbski glavni naučni svet odločil, da morejo postati stalne učiteljice tudi ona dekleta, ki so dovršila višjo dekliško šolo.

Šabac glavno izvozno mesto. Srbski listi poročajo, da bo v novi avstro-ogrško-srbski trgovinski pogodbi za glavno izvozno mesto določen Šabac.

V varstvo rudništva v novih srbskih krajih je srbska vlada izdelala načrt zakona, glasom katerega bo srbska država sama prevzela vsa še prosta rudosposredstva, da se tako zabrani špekulacija. Obenem se je napravil podroben načrt za iskanje rud.

Svojega očeta je ustrelil Života Ačimović iz Kurjače v Srbiji. Vzrok: očetovo nemoralno življenje in surovo postopanje z družino.

Polkovnik umrl na koleri. Minulo soboto je v Nišu nenadoma na koleri umrl polkovnik Milovan Nedić, ki se je v zadnji vojski s Turki odlikoval kot poveljnik slavne sleteče divizije, ki je z neverjetno naglico prodirala v Staro Srbijo in Macedonijo in se z nenavadnimi napadi udeležila vseh bojev. V vojski z Bulgari se je odlikoval pri napadu na Štip. Bil je povsod priljubljen; Turki so ga imenovali Nedra pašo.

Trgovsko - politične zveze med Srbijo in Rumunijo. Priprave za ustavitev direktne brzozavne zveze med Srbijo in Rumunijo so v polnem teku. Brzozavna zveza bo tekla od Turun Severina čez Belgrad in Niš v Skoplje. Obenem se vrše pogajanja za unificiranje blagovnih tarifov v Srbiji in Rumuniji, s čemer bi se utrdila pot bodoči carinski uniji.

Odprt kazni vojakom. Srbski kralj je podpisal ukaz, s katerim se vojakom, ki so se v vojni hrabro obnašali, odpuste kazni za prestopke in pregrevke.

Načrt za srbsko spominsko vojno kolajno je napravil kipar Meštrović. Na eni strani je podoba kralja Petra na konju z orlom nad njim, na drugi strani pa dva klečeča srbska vojaka; v ozadju je gračaniška cerkev in nad njo vila, ki troši vence.

Izjava eksarhistov. Dosedanji duhovniki eksarhisti v skopeljskem okrožju so poslali na srbsko vlado pis-

meno izjavo o svojem prostovoljnem prestopu pod oblast srbske cerkve.

Premog je pošel srbskim državnim železnicam radi ogromnega prometa v zadnjem času in je moralno ravnateljstvo od zasebnikov kupiti za 90.000 dinarjev premoga. Drugače zadoščajo državnii premogovniki.

Za vojaške zgradbe v novih krajih bo srbsko vojno ministrstvo odobrilo kredit 500.000 dinarjev.

Hiša

obstoječa iz štirih stanovanj in vrtom se **poceni proda**, v Rožni dolini št. 227. cesta IV. pri Ljubljani.

2662

Bilinska kislava voda

najbogatejši alkalični (natron - lithion) kistec na Češkem. Izbrana dietetična namen na pijača. O vrednosti bilinske izvoste vprasati hišnega zdravnika. 3851

Rogaški

Tempel

vrelec. Ostatkovna namizna pišča z obilno ogliščivo kislino. Pospešuje prehavo in izmeno snovi.

Zelo koncentriran medicinsko-vrelec, prizorodljiv pri kroničnem selidbenem kataru, zaprtju, Brightovih ledicah, vratnem otekljku, jetru, trdini, elastični, zavoriljavni, kistecih boleznih, starih dihalnih organov.

Zdravilen vrelec največje vsebine svoje vrste. Zlasti uporaben pri kroničnem drevnem kataru, obstojci, šolnih kamenih, toladiči, trganju, sladkovati bolezni.

Najmočnejši prirodni vrelec magnezijoglauberske soli

Zaloge:

Mihail Kastner in H. Šarabon, Ljubljana.

Zahvala.

Prigodom bridke izgube naše ljudljene sopoge oziroma matere, gospe

Vere Tauses

se prisrčno zahvaljujemo vsem, ki so čustvovali z nami za časa dolgotrajne mučne bolezni in ob smrti rajnice in ki so jo spremili na poti k večnemu počitku. Istočasno se še zahvaljujemo vsem darovalcem šopkov in vencev.

V Ljubljani, dne 15. sept. 1913.

Žalujoči ostali.

V Narodni kavarni

od danes naprej vsak dan

KONCERT

dunajske elitne damske kapele

Začetek ob 8. Vstop prost.

Za obiskovalce koncerta zlasti prikladna

restavracija „Zlatorog“

poleg „Narodne kavarne“

s svojo priznano dobro kuhanjo, pristnimi vini in izbornim češkim pivom.

Priporoča se slavnemu občinstvu ter

prosi za obilen poset

2840 Fran Krapeš.

Prodajalniško opravo

za špecerijsko trgovino želi kupiti Fr. Vogrinec v Očeslavcih, pošta Ivajnci, Štajersko.

2786

Dva dijaka

se sprejmeta na stanovanje event. tudi hrano. Vprašanja pod št. 1000 L. 2716 na upravnštvo Slovenca.

2716

St. 20.268.

Prodaja slame.

V sredo, 17. t. m. ob pol 3. uri popoldne se bude prodajala v cukrarni večja množina slame potom javne dražbe. Vhod čez dvořišče na Poljanskem nasipu. Kupci se vabijo.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 16. septembra 1913.